

Må jeg så ikke sige til justitsministeren, der siger, at der ikke er nævnt noget om nazigrupperinger i forslaget, at der i bemærkningerne står: »Et eksempel på en sådan gruppering kunne være nazigruppen Blood and Honour fra Langeland. Nazigruppen står ifølge Svendborg Politi bag en del vold og hærværk i området, og personer med et tilhørsforhold til gruppen eller med adgang til grupperingens »naziborg« vil være omfattet af forslaget.« Det er den direkte udløber af, at vi har fremsat det her forslag.

Må jeg endelig sige til justitsministeren, at det var jo karakteristisk for Nørrebrouroighederne den 7. november, at politiet estimerede, at det ikke bare var autonome, men i høj grad også en multietnisk forsamling, der begik det her hærværk. Det er altså sagt af politiet selv, at det var en multietnisk sag.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu vel, hr. Skaarup har ret: Man skal over i bemærkningerne for at finde noget, der knytter sig til det, som hr. Skaarup ligesom trækker frem her fra talerstolen. Men af selve beslutningsforslaget, det, som lægges frem i Folketinget til beslutning, fremgår der ikke noget om det tema; men det er rigtigt, at det fremgår af bemærkningerne.

Det, der fremgår, er, at folk med en anden etnisk baggrund – det er jo lidt interessant, ikke? – skal trækkes over i selve beslutningen, og det var det, der gjorde, at jeg endnu en gang følte mig påvirket af det menneskesyn, som hr. Skaarup og Dansk Folkeparti repræsenterer. De benytter enhver lejlighed, når vi taler om, hvordan vi kan bekæmpe kriminalitet i vores samfund, til at tage folk med anden etnisk oprindelse frem, og det i sig selv gør, at de kan rykkes frem, men ikke dem med nazisynspunkter; de skal gemmes ovre i bemærkningerne.

Må jeg så sige til hr. Skaarup, at det, som er min og regeringens bestræbelse, er at bekæmpe enhver form for kriminalitet, der begås. Derfor har vi styrket politiet ganske klækkeligt og vil gøre det i de næste 4 år med det politiforlig, vi har indgået med en bred kreds af partier. Og vi har skærpet lovgivningen på en række områder og givet politiet bedre redskaber til at forfølge den kriminalitet, der begås i vores samfund, gennem en udvidet adgang for politiet via bestemmelser i retsplejeloven.

Men når hr. Skaarup med det her forslag lægger op til, at fordi man har en bekendt, der

begår kriminalitet, skal man også selv straffes, vækker det i hvert fald hos mig mindelser om et andet forslag, som kom frem på Dansk Folkepartis landsmøde, om, at man kunne straffe folk i flere generationer.

Nu er det ikke alene, fordi man er familiært tilknyttet, nu er det også, fordi man har et bekendtskab. Det er et menneskesyn, og det er udtryk for omsættelse af et menneskesyn i retsprincipper og en retspolitik, som jeg på ingen måde finder sympati for.

Dorte Bennedsen (S):

At kriminelle gadebander og deltagere i demonstrationer, der medvirker til voldelige handlinger, skal forfølges og straffes, er der næppe nogen som ikke er enig i.

Vi har i straffeloven et regelsæt til at straffe både dem, der begår volden eller hærværket, og dem, der medvirker dertil. Men der er, synes jeg, god grund til at understrege, at et retssamfund bl.a. er kendetegnet ved, at straffebestemmelserne er så klare, at man i hvert fald har en rimelig mulighed for at vide, hvad der er strafbart.

Ser vi på Dansk Folkepartis forslag, må vi konstatere, at det er et håndfast bud med dette retsprincip, for ifølge forslaget skal man kunne dømmes uden på nogen som helst måde selv at have begået kriminalitet eller medvirket dertil, blot man omgås en gruppe eller en klike, hvor en eller flere begår kriminalitet.

Jeg synes efterhånden, det er svært at forestille sig, hvad det er for et retssamfund, Dansk Folkeparti ønsker, om det da overhovedet ønsker noget. Man får efterhånden en fornemmelse af, at for Dansk Folkeparti er retssikkerhed noget, som skal omfatte de pæne, de lovlydige, de ordentlige, medens de andre, lovovertrædere, eller som i dette her tilfælde dem, der omgås lovovertrædere, ja, de er jo selv ude om det, og derfor har de ikke krav på en nogen form for klare regler eller anden form for retssikkerhed.

I det socialdemokratiske retssamfund skal folk, der begår kriminalitet eller vold, og folk, der medvirker til det, straffes, men man skal aldrig kunne straffes for overtrædelser, man ikke har lod eller del i,

Socialdemokratiet kan under ingen omstændigheder støtte forslaget, som vi faktisk ser som et skridt på vejen til at undergrave vores retssamfund, fordi det lægger op til at straffe folk, der faktisk intet ulovligt har begået.